

Romanticii nu se lasă!

Seria noastră de interviuri pe această temă, cu compozitori importanți, evidențiază criza prin care trece muzica ușoară românească, dar numai la nivel de difuzare, pentru că avem, slavă Domnului, atâția compozitori și interpreți de mare valoare. Dar pentru cine să scrii, pentru cine să cânti, dacă melodiile nu ajung la marele public, datorită "solidarității" posturilor de radio comerciale, cărora din păcate li se alătură, spre rușinea lor, cele publice de radio, SRR, și de televiziune, TVR? Nu cumva falimentul audiențelor se datorează și faptului că acestea tratează artiștii români, creatori și soliști, ca pe o rudă săracă, pe care ți-e rușine s-o primești în casă? Aparțin oare posturile publice oamenilor instalați vremelnic la conducerea lor, fără a ține seama în decizii că ele există datorită taxelor plătite de noi, cu mic, cu mare? Le-au privatizat cumva, fără să știm? Cum este oare normal ca aceste posturi naționale să ignore disprețuitor legende care au scris istorie (bine, nici Președinția, cu niște consilieri care probabil nici n-au auzit de ei, nici Ministerul culturii nu i-au recompensat în vreun fel...), cum ar fi Camelia Dăscălescu, 95 de ani, Paul Urmuzescu, 88, Jolt Kerestely și Alexandru Jula, 82, Marina Voica, 79? Așa se explică faptul că oamenii duc dorul în cel mai înalt grad (deci tot răul spre bine!) vedetelor adevărate, nu celor care li se bagă pe gât pe toate "canalele" (chiar că se potrivește!), așteptând cu nerăbdare întâlnirea cu acestea,

A. Canareica, Al. Jula

în care nu s-a întâmplat niciodată nimic, fiind închise de "vigilenții" care și-au băut liniștiți cafeleța decenii la rând și acum brusc profită de "pâinea și cuțitul" oferite de lege. În multe orașe capitală de județ nu se mai pot da spectacole decât la cinematografe sau sălițe de conferințe, nefiindu-ne deloc clar de ce ar fi mai sigure din punctul de vedere al ISU. Introducerea aceasta are rolul de a vă oferi o imagine a exceselor la care s-au dedat unii după drama din clubul Colectiv (când, culmea, tot lipsa lor de control a dus la tragedie), un exemplu strigător la cer fiind cel al Arenei Naționale, redeschise după 5 luni fără a se opera în acest răstimp nici cea mai mică modificare legată de siguranța publicului, deci închiderea a fost arbitrară, nimănui nepărând să-i pese că s-au pierdut, din banul nostru, public, sume colosale! Drept care micuța caravană a concertului de mare succes "Ultimul romantic" a fost nevoită, la Buzău, să posezească pe scena unei săli a...

I. Șipoteanu, G. Dorobanțu

au loc în mod normal ședințe: e drept, sala de 300 de locuri este cochetă, dar nu are deloc logistică de profil (decor sau fundal măcar, lumini), iar "vadul" lipsește cu desăvârșire, spectatorii având cu totul alte "trasee" când vin la un concert. În ciuda acestui handicap, numele celor de pe afiș au atras ca un magnet, sala fiind plină cu un public extraordinar, cunoscător al tuturor șlagărelor, generos, dornic să plece acasă cu o amintire, un autograf, o fotografie (s-au epuizat

toate CD-urile Ilenei Șipoteanu și cărțile consacrate lui Alexandru Jula de colega noastră Oana Georgescu). De fapt, este vorba de câțiva dintre "ultimii romantici", fiind nu mai puțin de patru în concertul impresariat de Stelorian Ion (noroc că mai sunt organizatori preocupați de calitate, nu de câștigul ușor) și care în lunile următoare va lua la rând toată Moldova. Alexandru Jula a dovedit încă o dată că nu se lasă, dând o lecție celor mai tineri prin repertoriul echilibrat, cu șlagăre românești și străine, intercalate cu momente de umor. Gabriel Dorobanțu chiar că ar merita să fie inclus în reclamele "farmaciilor inimii", Catena, pentru că melodiile sale de dragoste, aduse la microfon cu patos, sunt un leac, o alinare pentru inimi, la orice vârstă și... în orice gară mică!. Ileana Șipoteanu excelează în repertoriul delicat, sentimental scris pentru ea de Dumitru Lupu, majoritatea titlurilor figurând pe recentul album "Romantică femeie". Și dacă totul a fost romantism, pe această linie s-a înscris, cu remarcabilele ei calități vocale, și Alexandra Canareica, care a adus un omagiu Mihăelei Runceanu la ea acasă ("De-ar fi să vii" de Alexandru Wilmanyi), dar n-a ocolit nici titlurile de succes ale lui Temistocle Popa. După reprezentație și mai bine de o oră de efuziuni și... selfie-uri, leit-motivul declarațiilor gazdelor încântate a fost: "Vă mai așteptăm, romanticilor, veniți și cu alți colegi, iubim muzica ușoară românească!".

Svetlana COCRIȘ

I. Șipoteanu, Al. Jula, G. Dorobanțu

în concert. Altfel spus, dacă televiziune-nu, radio-nu, distribuție discografică-nu, melomanilor nu le rămân decât concertele, dar și aici, în ultimele luni, a mai apărut un "nu", în mai toate orașele sălile mari, ale caselor de cultură,